

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 42

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 17 ianuarie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
17. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea anexelor nr. 1 și 3 la Ordinul ministrului sănătății nr. 183/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare, a organigramei, a componenței Consiliului științific al Agenției Naționale de Transplant, precum și atribuțiile directorului adjunct strategie-management al Agenției Naționale de Transplant	2
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 100 din 25 noiembrie 2024 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	3–10
REPUBLICĂRI	
Legea nr. 3/2021 privind prevenirea, diagnosticarea și tratamentul infecțiilor asociate asistenței medicale din unitățile sanitare și din instituțiile medico-sociale și de îngrijiri paliative din România	11–15

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**pentru modificarea anexelor nr. 1 și 3
la Ordinul ministrului sănătății nr. 183/2005
privind aprobarea Regulamentului de organizare
și funcționare, a organigramei, a componenței
Consiliului științific al Agenției Naționale
de Transplant, precum și atribuțiile
directorului adjunct strategie-management
al Agenției Naționale de Transplant**

Văzând Referatul de aprobare nr. 178 din 9.01.2025 al Direcției generale asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile titlului VI — Efectuarea prelevării și transplantului de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 1 și 3 la Ordinul ministrului sănătății nr. 183/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare, a organigramei, a componenței Consiliului științific al Agenției Naționale de Transplant, precum și atribuțiile directorului adjunct strategie-management al Agenției Naționale de Transplant, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 18 martie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. În anexa nr. 1, la articolul 22, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Consiliul științific al Agenției Naționale de Transplant este format din 24 de membri, după cum urmează:

a) 23 de membri, personalități recunoscute în domeniul activității de transplant, care nu au calitatea de angajat al Agenției Naționale de Transplant;
b) directorul executiv al Agenției Naționale de Transplant.”

2. Anexa nr. 3 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

București, 9 ianuarie 2025.
Nr. 17.

ANEXĂ

(Anexa nr. 3 la Ordinul nr. 183/2005)

COMPONENȚA

Consiliului științific al Agenției Naționale de Transplant

1. Prof. univ. dr. Ioana Grințescu — București
2. Dr. Șerban Brădișteanu — București
3. Prof. univ. dr. Horațiu Suci — Târgu Mureș
4. Prof. univ. dr. Irinel Popescu — București
5. Prof. univ. dr. Cristian Lupașcu — Iași
6. C.S.I. dr. Narcis Copcă — București
7. Prof. univ. dr. Ioanel Sinescu — București
8. Prof. univ. dr. Adrian Covic — Iași
9. Conf. univ. dr. Florin Ioan Elec — Cluj-Napoca
10. Prof. univ. dr. Dan Enescu — București
11. Prof. univ. dr. Monica Pop — București
12. Prof. univ. dr. Ileana Constantinescu — București
13. Conf. univ. dr. Erzsebet Lazar — Târgu Mureș

14. Dr. Ștefan Dumitriu — INML București
15. Conf. univ. dr. Vladislav Brașoveanu — București
16. Prof. univ. dr. Radu Vlădăreanu — București
17. Prof. univ. dr. Horațiu Moldovan — București
18. Dr. Doina Hrehoreț — București
19. Dr. Andrei Nica — București
20. Conf. univ. dr. Laura Bălănescu — București
21. Conf. univ. dr. Cătălin Baston — București
22. Prof. univ. dr. Liliana Gheorghe — București
23. Prof. univ. dr. Dana Tomescu — București
24. Directorul executiv al Agenției Naționale de Transplant, membru de drept al Consiliului științific al Agenției Naționale de Transplant

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 100

din 25 noiembrie 2024

Dosar nr. 2.070/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Irina Alexandra Boldea	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Bogdan Cristea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iulia Craiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 2.070/1/2024, la care s-a conexas Dosarul nr. 2.312/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (3) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizările formulate de:

— Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „dacă, începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții și dacă suma compensatorie se raportează la venitul salarial net sau la venitul net”;

— Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „dacă art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică și în ceea ce privește familia ocupațională «Justiție» și, în caz afirmativ, dacă se acordă o sumă compensatorie și în situația în care diferența dintre veniturile nete salariale rezultă din plafonarea drepturilor salariale obținute prin hotărâri judecătorești sau din limitarea sporurilor conform legii și indiferent de data calculării veniturilor salariale diferite”.

5. Magistratul-asistent învederează că la dosarul cauzei a fost depus raportul întocmit.

6. Președintele completului, doamna judecător Mariana Constantinescu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularii sesizărilor

7. Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 18 septembrie 2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și proceselor privind prestații de asigurări sociale (denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la prima problemă de drept.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 30 septembrie 2024, cu nr. 2.070/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 25 noiembrie 2024.

9. Ulterior, pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost înregistrată, cu nr. 2.312/1/2024, sesizarea formulată de

Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit căruia «Începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor prezentei legi sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25. Suma compensatorie se determină lunar pe perioada în care se îndeplinesc condițiile pentru acordarea acesteia.» se aplică și în ceea ce privește familia ocupațională «Justiție».

În caz afirmativ, dacă se acordă o sumă compensatorie și în situația în care diferența dintre veniturile nete salariale rezultă din plafonarea drepturilor salariale obținute prin hotărâri judecătorești sau din limitarea sporurilor conform legii și indiferent de data calculării veniturilor salariale diferite.”

10. Având în vedere existența unei strânse legături între obiectul primei sesizări și cel al sesizării înregistrate ulterior, în temeiul art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, s-a dispus conexarea Dosarului nr. 2.312/1/2024 la Dosarul nr. 2.070/1/2024.

II. Normele legale incidente

11. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea-cadru nr. 153/2017*

Art. 25. — „Limitarea sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor și a altor drepturi

(1) Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz. (...)”

Art. 38. — „Aplicarea legii

(...) (6¹) Începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor prezentei legi sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25. Suma compensatorie se determină lunar pe perioada în care se îndeplinesc condițiile pentru acordarea acesteia. (...)”

III. Expunerea succintă a proceselor

12. Prin acțiunea introductivă înregistrată pe rolul Tribunalului București, reclamanta, persoană fizică, în contradictoriu cu pârâțul, instituție publică, a solicitat obligarea acesteia la plata sumei compensatorii care să acopere diferența dintre veniturile salariale lunare nete și cele aferente lunii februarie 2018, pentru perioada ianuarie 2021-decembrie 2021, ianuarie 2022-august 2022, noiembrie 2022-decembrie 2022 și ianuarie 2023-decembrie 2023, sume actualizate cu indicii de inflație, precum și dobânda legală, începând cu data scadenței și până la plata efectivă.

13. În motivare, reclamanta a arătat că este angajată pârâțului în baza unui contract individual de muncă încheiat pe durata nedeterminată; pentru perioada 28 mai 2018-20 februarie

2020, acesta a fost suspendat, reclamanta fiind în concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la doi ani.

14. De la 1 aprilie 2019 până la 11 iulie 2019, la solicitarea reclamantei, a încetat suspendarea contractului individual de muncă, pentru ca, începând cu 11 iulie 2019, să fie suspendat din nou, suspendare care a încetat definitiv la 4 noiembrie 2019.

15. După revenirea reclamantei la locul de muncă, compensația prevăzută de art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017, așa cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2018, i-a fost acordată doar pentru lunile septembrie și octombrie 2022, or, suma compensatorie trebuia să îi fie acordată începând cu 4 noiembrie 2019, când a încetat suspendarea contractului individual de muncă, fiind îndeplinite toate condițiile prevăzute de lege pentru primirea acesteia.

16. Având în vedere că, pentru perioada noiembrie 2019-decembrie 2020, a intervenit prescripția dreptului material la acțiune, reclamanta a înțeles să solicite plata sumei compensatorii pe ultimii 3 ani, excepție făcând lunile septembrie și octombrie 2022, când suma compensatorie i-a fost acordată, așa cum rezultă din fluturașul de plată. Pentru toată perioada solicitată reclamanta îndeplinește condițiile pentru acordarea sumei compensatorii, respectiv venitul salarial net este mai mic decât cel din luna februarie 2018 și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

17. Prin întâmpinarea depusă, pârâțul a arătat că reclamanta nu îndeplinește condițiile pentru a beneficia de sume compensatorii în baza prevederilor art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017, întrucât veniturile salariale nete realizate de aceasta (în perioadele la care face referire în cererea de chemare în judecată) au fost mai mari (nu au fost mai mici) raportat la venitul salarial net aferent lunii februarie 2018.

18. În conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 52/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, cu modificările și completările ulterioare, pârâta a emis o adeverință (în calitate de angajator) pentru a atesta nivelul lunar al salariilor supuse impozitului pe venit pe care reclamanta le-a realizat în ultimele 24 de luni anterior nașterii copilului, potrivit Codului fiscal.

19. Veniturile salariale supuse impozitului pe venit precizate în adeverința emisă (16 mai 2018), realizate de reclamantă în perioada februarie 2016-februarie 2018 (în ultimele 24 de luni anterior nașterii copilului), inclusiv venitul salarial supus impozitului realizat în luna februarie 2018, reprezintă veniturile nete înainte de aplicarea impozitului pe venit (de 10%).

20. După aplicarea impozitului pe venit (10%), venitul net devine salariul net pe care salariatul îl primește de la angajator pe statul de plată (virat în contul bancar). Prevederile art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 fac referire expresă la termenul de „venituri salariale nete”, care trebuie să fie mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018 (pentru ca un salariat să beneficieze de plata sumelor compensatorii), și nicidecum la termenul de „salarii nete” (care reprezintă un alt termen, acesta fiind rezultatul diferenței dintre venitul net și impozitul pe venit).

21. Astfel, în perioadele ianuarie 2021-decembrie 2021, ianuarie 2022-august 2022, noiembrie 2022-decembrie 2022 și ianuarie 2023-decembrie 2023, reclamanta a realizat venituri salariale nete mult mai mari comparativ cu (raportat la) venitul salarial net realizat în luna februarie 2018, reclamanta neprimind sume compensatorii în baza prevederilor art. 38 alin. (6¹) din

Legea-cadru nr. 153/2017 în lunile septembrie 2022 și octombrie 2022, așa cum aceasta a precizat, în mod eronat, în cererea de chemare în judecată.

22. Prin acțiunea introductivă aflată pe rolul Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, reclamanții, persoane fizice, în contradictoriu cu pârâții, instituții publice, au solicitat obligarea A, B și C la plata drepturilor salariale, incluzând sporurile și indemnizațiile aferente, prin plata unei sume compensatorii conform art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017, reprezentând diferența dintre venitul lunar la care sunt îndreptățiți prin recalcularea indemnizației de încadrare prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei și venitul lunar plătit efectiv, pentru ultimii 3 ani anteriori introducerii cererii de chemare în judecată și pentru viitor, inclusiv după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 și până la o nouă modificare legislativă.

23. În motivare s-a arătat că prin Decizia civilă nr. 340/2021, pronunțată de Curtea de Apel Târgu Mureș, definitivă, a fost acordată reclamanților valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, începând cu 1 august 2016 și în continuare.

24. În raport cu Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016, Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și dispozițiile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, în perioada supusă analizei, s-a susținut că aceștia ar fi trebuit să beneficieze de un nivel maxim de salarizare; în ceea ce privește plata acestei valori de referință, după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, prin deciziile administrative emise de președintele Curții de Apel Suceava, deși aceasta a fost recunoscută, nu a fost plătită efectiv, fiind invocate dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, care au limitat valoarea salariului de încadrare corespunzător grilelor de salarizare specifice pentru funcțiile de personal auxiliar de specialitate.

25. Or, la momentul emiterii deciziilor de salarizare, pârâtul avea cunoștință de faptul că legea a fost completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2018 [care a introdus alin. (6¹)] și avea posibilitatea să facă aplicarea acestuia, însă acest lucru nu s-a întâmplat, cu consecința rămânerii fără efect a unor hotărâri judecătorești, care, la rândul lor, au putere de lege.

26. De asemenea, s-a susținut că, deși valoarea de referință sectorială este recunoscută, aceasta nu se plătește efectiv, întrucât salariul reclamanților se raportează la indicii de multiplicare din anexa V capitolul II din Legea-cadru nr. 153/2017, care au restrâns în mod direct plata salariului în funcție de valoarea de referință sectorială în cuantum de 605,225 lei, categoria profesională a personalului auxiliar de specialitate fiind plafonată încă de la 1.01.2018, iar acordarea sumei compensatorii este singura modalitate prin care se poate pune în acord legea de salarizare cu hotărârile judecătorești obținute și recunoscute în materia drepturilor salariale specifice personalului auxiliar de specialitate, ce face parte din familia ocupațională „Justiție”.

27. Pârâta A a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii, susținând, în esență, că alin. (6¹) al art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 nu se aplică familiei ocupaționale „Justiție”, deoarece pentru salariații din sistemul judiciar nu au fost adoptate măsuri legislative de natură să conducă la variații ale salariului de bază în cursul anului 2018.

28. Prin întâmpinarea depusă, pârâta C a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive și introducerea în cauză a Înaltei Curți de Casație și Justiție, întrucât, în conformitate cu Legea bugetului de stat pe anul 2023 nr. 368/2022, aceasta are legitimitate procesuală pasivă în astfel de litigii, iar pe fondul cauzei, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, deoarece art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 a avut în vedere sistemul medical, iar necesitatea respectării plafonului de 30% este reținută și prin acest act normativ.

29. Înalta Curte de Casație și Justiție a depus note scrise prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive, excepția lipsei calității procesuale active, iar pe fondul cauzei a solicitat respingerea acțiunii, având în vedere că textul alin. (6¹) al art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2018, este destinat numai personalului din sistemul medical, scopul lui fiind acela de a corecta situațiile în care aplicarea Legii-cadru nr. 153/2017 a dus la diminuarea veniturilor personalului din unitățile sanitare și vizează exclusiv această categorie de angajați.

30. În cadrul soluționării acțiunilor, reținând existența unei norme speciale derogatorii cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și obligativitatea sesizării instanței supreme cu dezlegarea unei chestiuni de drept atunci când obiectul cauzei este cel menționat la art. 1 din actul normativ anterior menționat, s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea cauzei.

IV. Motivele reținute de titularii sesizărilor

31. Tribunalul București a apreciat că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, respectiv de dezlegarea acestei chestiuni de drept depinde în tot soluționarea cauzei de față, iar din verificările efectuate rezultă că, asupra acestei probleme, Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a mai pronunțat.

32. De asemenea, din verificările efectuate a rezultat că problema de drept menționată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici nu face obiectul unei sesizări pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în curs de soluționare.

33. În ceea ce privește caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare, s-a reținut că, spre deosebire de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu impune o astfel de condiție, completul investit cu soluționarea unei chestiuni ce ține de salarizarea personalului plătit din fonduri publice fiind obligat, în măsura în care Înalta Curte de Casație și Justiție nu a lămurit deja problema de drept incidentă, să sesizeze această instanță.

34. În concluzie, instanța de trimitere a constatat admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, raportat la art. 519 din Codul de procedură civilă, constatând ca fiind îndeplinite condițiile cumulative impuse de legiuitor.

35. Tribunalul Neamț a constatat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, care impun a solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

36. Deși art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 statuează că dispozițiile acesteia se completează cu cele ale Codului de procedură civilă, prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă sunt mai restrictive sub aspectul

obiectului sesizării, dar și al caracterului facultativ al sesizării, astfel că norma specială din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se va aplica cu prioritate.

37. În privința obiectului și a condițiilor sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, instituie o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- cauza să fie soluționată în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

- ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

- chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

38. În schimb, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, sesizarea se face de completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, iar chestiunea de drept identificată nu trebuie să prezinte caracter de noutate, instanța de judecată fiind obligată să sesizeze instanța supremă.

39. În legătură cu aceste condiții de admisibilitate, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a arătat, în jurisprudența sa, că „Art. 519 din Codul de procedură civilă nu definește noțiunea de «chestiune de drept». În doctrină s-a arătat însă că, pentru a fi vorba de o problemă de drept reală, trebuie ca norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară. Chestiunea de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare” (Decizia nr. 16 din 23 mai 2016, paragraful 37, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5 octombrie 2016).

40. Aceste statuări ale Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt de natură a restrânge posibilitatea de solicitare a pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept, ceea ce contravine naturii reglementării din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, al cărei scop este tocmai extinderea acestei posibilități de sesizare.

41. Astfel, chestiunea de drept nu trebuie să fie „îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară” pentru ca, în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, instanța de judecată, în primă instanță sau în calea de atac, să solicite Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

V. Punctul de vedere al titularilor sesizărilor

42. Tribunalul București a apreciat că o precizare a punctului său de vedere ar echivala cu o antepunțare în cauză, în sensul art. 42 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă.

43. Tribunalul Neamț a arătat că art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică și în ceea ce privește familia ocupațională „Justiție”, întrucât norma legală nu prevede nicio sferă particulară de aplicare, iar *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*.

44. Totuși, nu se acordă o sumă compensatorie și în situația în care diferența dintre veniturile nete salariale rezultă din plafonarea drepturilor salariale obținute prin hotărâri judecătorești sau din limitarea sporurilor conform legii, deoarece, pe de o parte, plafonarea drepturilor salariale este aplicabilă în

ambele momente temporare indicate în norma legală (februarie 2018, mai 2018), iar pe de altă parte, în sistemul Legii-cadru nr. 153/2017, veniturile salariale pot înregistra diferențe din cauza modului de stabilire a sporurilor.

45. De asemenea, art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu se aplică indiferent de data calculării veniturilor salariale diferite, ci se raportează strict la două momente în timp (februarie 2018, mai 2018).

VI. Punctul de vedere al părților

46. Reclamanta din cauza înregistrată pe rolul Tribunalului București a apreciat că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție nu este obligatorie pentru instanța investită cu soluționarea cauzei, ci facultativă, astfel cum prevăd dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, trebuind să fie făcută doar atunci când se constată existența unei chestiuni reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu.

Situația în care art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 permite și completului investit cu soluționarea cauzei în primă instanță să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție în litigiile prevăzute la art. 1 reprezintă o situație derogatorie de la prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, trebuind însă îndeplinite celelalte condiții de admisibilitate.

De asemenea, a arătat că nu există dificultăți de interpretare a dispozițiilor legale invocate ca temei de drept, problema de drept nefiind suficient de mare să reclame intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție și nu este susceptibilă de interpretări diferite și controversate, astfel că nu se impune sesizarea.

47. Pârâțul din cauza înregistrată pe rolul Tribunalului București a considerat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, având în vedere că acțiunea reclamantei este întemeiată pe prevederile art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017, coroborat cu art. 25 din același act normativ, faptul că, în argumentația juridică a cererii de chemare în judecată, se operează cu noțiuni care sunt cuprinse în prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, respectiv „drepturi salariale, drepturi de natură salarială, venituri salariale, venituri de natură salarială, salariu brut și salariu net”, și sunt îndeplinite condițiile cumulative impuse de legiuitor.

48. Părțile din dosarul aflat pe rolul Tribunalului Neamț nu au formulat puncte de vedere.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

49. Din analiza hotărârilor înaintate de Curtea de Apel Alba Iulia, acțiunile având ca obiect acordarea unor sume compensatorii în temeiul art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 au fost respinse, reținându-se caracterul tranzitoriu al acestor prevederi și faptul că, începând cu anul 2022, nu se mai pune problema acordării unor sume compensatorii, întrucât din anul 2022 urmau a se acorda drepturile salariale în limita maximă prevăzută în anexele Legii-cadru nr. 153/2017.

50. Tribunalul Brașov, instanță arondată Curții de Apel Brașov, a înaintat o hotărâre judecătorească prin care acțiunea având ca obiect plata unor sume compensatorii a fost respinsă.

51. La nivelul Curții de Apel București, Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a Tribunalului București a opinat că suma compensatorie se raportează la venitul salarial net, neexistând nicio diferență între venitul salarial net și venitul net.

Astfel, potrivit art. 7 lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017, „În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: (...)

e) salariul lunar cuprinde salariul de bază ori, după caz, indemnizația lunară sau indemnizația de încadrare, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, adaosurile, primele, premiile, precum și celelalte elemente ale sistemului de salarizare corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar.”.

Totodată, începând cu 1 iulie 2017, salarizarea personalului bugetar se face în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 153/2017. Rațiunea legiuitorului a fost ca prin introducerea unui nou alineat — alin. (6¹) la art. 38, care să prevadă acordarea unor sume compensatorii în situația în care drepturile salariale nete sunt mai mici decât cele plătite în luna februarie 2018, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții, să rezolve situațiile inechitabile apărute ca urmare a aplicării Legii-cadru nr. 153/2017.

Suma compensatorie se acordă în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții și venitul salarial net obținut în luna februarie 2018 este mai mare decât venitul salarial net calculat pentru lunile următoare. Această sumă compensatorie nu are o valoare fixă și se determină lunar pe perioada în care se îndeplinesc condițiile pentru acordarea acesteia, prin compararea venitului salarial net obținut în luna februarie 2018 cu venitul salarial net calculat pentru luna curentă.

În ceea ce privește problema de drept ce face obiectul sesizării s-a considerat că venitul salarial brut cuprinde, așa cum prevăd dispozițiile art. 7 lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017, salariul de bază ori, după caz, indemnizația lunară sau indemnizația de încadrare, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, adaosurile, primele, premiile etc.

Salariul net se obține prin scăderea din salariul brut a contribuțiilor către bugetele asigurărilor sociale și a impozitului pe venit, fără luarea în considerare a sporurilor cuvenite salariatului.

În concluzie, venitul salarial net la care se raportează suma compensatorie prevăzută de art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 este, așadar, reprezentat de venitul salarial rămas după ce din salariul brut se scad contribuțiile sociale obligatorii (C.A.S.S. și C.A.S.) și impozitul pe venit, neexistând nicio diferență între venitul salarial net și venitul net.

Tribunalul Ilfov a arătat că prevederile art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 fac referire expresă la termenul de venituri salariale nete, care trebuie să fie mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018 (pentru ca un salariat să beneficieze de plata sumelor compensatorii) și nicidecum la termenul de salarii nete (care reprezintă un alt termen, acesta fiind rezultatul diferenței dintre venitul net și impozitul pe venit).

Numai dacă la nivelul lunii februarie 2018 reclamantii aveau un venit salarial net, iar începând cu luna mai 2018 acest venit salarial a scăzut, se acordă o sumă compensatorie care să acopere pierderea suferită.

De asemenea, plafonarea drepturilor obținute prin hotărâri judecătorești nu are nicio legătură cu temeiul de drept invocat.

Punctul de vedere exprimat de Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Teleorman a fost în sensul că dispozițiile art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 au fost introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2018, scopul lor fiind acela de a corecta situațiile în care aplicarea Legii-cadru nr. 153/2017 a dus la diminuarea veniturilor personalului din unitățile sanitare, și se aplică exclusiv acestei categorii de angajați.

Aceste aspecte rezultă din expunerea de motive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2018, unde se prevede că „De asemenea, pentru unele categorii de bugetari, de exemplu, personalul încadrat pe unele funcții din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, care a beneficiat începând cu 1 martie 2018 de

prevederile Regulamentului de sporuri aprobat în baza art. 23 din această lege, drepturile salariale nete începând cu luna martie 2018 au fost mai mici decât cele acordate în luna februarie 2018, drept care este necesară corectarea acestor situații în regim de urgență”.

Totodată, expunerea de motive prevede că „neefectuarea corecțiilor sus-menționate ar conduce la stabilirea unor drepturi salariale mai mici pentru categoriile de personal bugetar mai sus menționate”, limitând astfel aplicarea dispozițiilor prevăzute de art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 la această categorie de personal.

Prin urmare, dispozițiile art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică doar personalului care face parte din unitățile sanitare și care a fost expres vizat de aceste modificări.

52. Curtea de Apel Cluj și Tribunalul Sălaj au identificat hotărâri judecătorești în care a fost tranșată problema de drept supusă analizei, instanța considerând că măsura acordării sumelor compensatorii nu este aplicabilă în speța dedusă judecătii, fără a se face în considerentele lor o analiză aplicată distincției între sintagmele „venit salariat net” și „venit net”.

53. La nivelul Curții de Apel Iași, punctul de vedere exprimat de judecătorii și asistenții judiciari din cadrul Secției I civile a Tribunalului Iași a fost în sensul că norma face trimitere la venitul salarial net, intenția legiuitorului fiind aceea de a acorda această sumă cu caracter tranzitoriu tocmai pentru a compensa o eventuală scădere a veniturilor ca urmare a aplicării etapizate a dispozițiilor legale în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice.

Opinia completurilor ce soluționează litigii de muncă și asigurări sociale din cadrul Tribunalului Vaslui este că reglementarea art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 este de strictă interpretare și aplicare și nu poate fi utilizată ca temei în vederea eludării altor dispoziții legale.

Prevederile art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 au fost aplicabile doar în situația în care veniturile salariale nete calculate ca urmare a reîncadrării personalului plătit din fonduri publice au fost, începând cu luna mai 2018, mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018.

Articolul de lege are menirea de a compensa, în mod tranzitoriu, până la atingerea limitelor maxime ale veniturilor salariale prevăzute pentru anul 2022 în Legea-cadru nr. 153/2017, eventualele scăderi ale veniturilor salariale acordate unora dintre angajații din sistemul public, scăderi generate de aplicarea etapizată a noilor coeficienți prevăzuți în anexele nr. I-IX. Astfel, potrivit acestor dispoziții legale, „Începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor prezentei legi sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25. Suma compensatorie se determină lunar pe perioada în care se îndeplinesc condițiile pentru acordarea acesteia”.

Art. 1 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilește imperativ că, începând cu data intrării în vigoare a acestei legi, drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în Legea-cadru nr. 153/2017, iar art. 38 alin. (6) din aceeași lege prevede interdicția depășirii drepturilor salariale stabilite în cuprinsul anexelor pentru anul 2022.

Pentru a răspunde strict la întrebarea ce face obiectul sesizării s-a apreciat că, în situația în care, începând cu luna mai 2018, veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții, iar această sumă compensatorie se raportează la venitul salarial net, conform dispozițiilor legale, și nu la venitul net.

54. Practica judiciară a Tribunalului Vâlcea, instanță arondată Curții de Apel Pitești, este în sensul că dacă, începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, nu se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, chiar dacă persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții, aceeași fiind practica și la nivelul Tribunalului Argeș.

55. Curtea de Apel Suceava a înaintat Sentința civilă nr. 500 din 29 aprilie 2024, pronunțată de Tribunalul Suceava în Dosarul nr. 1.293/86/2024, definitivă prin neapelare, prin care a fost respinsă acțiunea având ca obiect plata unor sume compensatorii.

56. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară și nu au formulat niciun punct de vedere.

57. Ministerul Public a menționat că, la nivelul Secției judiciare, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii asupra problemei de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

58. Nu a fost identificată jurisprudență relevantă.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

59. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea este inadmisibilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

60. Temeiul prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024. Domeniul de reglementare a acestui act normativ, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iunie 2024, este conturat prin dispozițiile art. 1, aplicându-se în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

61. Prin această materie s-a instituit o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sens în care prin art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se prevăd următoarele: „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în

interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

62. Rezultă că aceste prevederi se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa însă, în mod corespunzător, cu prevederile dreptului comun, respectiv cele ale Codului de procedură civilă, astfel cum se și statuează expres prin art. 4, conform căruia „Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, (...) precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

63. Prin urmare, în contextul normativ expus, procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate a sesizării:

a) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;

b) cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze, astfel cum au fost evocate în precedent;

c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

64. Verificând condițiile de admisibilitate în ceea ce privește sesizarea Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „dacă, începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții și dacă suma compensatorie se raportează la venitul salarial net sau la venitul net” și sesizarea Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ: „dacă art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică și în ceea ce privește familia ocupațională «Justiție» și, în caz afirmativ, dacă se acordă o sumă compensatorie și în situația în care diferența dintre veniturile nete salariale rezultă din plafonarea drepturilor salariale obținute prin hotărâri judecătorești sau din limitarea sporurilor conform legii și indiferent de data calculării veniturilor salariale diferite”, înregistrate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 2.070/1/2024, respectiv nr. 2.312/1/2024, se constată următoarele.

65. Prima condiție este îndeplinită, întrucât cauzele se află pe rolul Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și, respectiv, pe rolul Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, care judecă în primă instanță, conform art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă și art. 269 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 42/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 367/2022 privind dialogul social și a Legii nr. 53/2003 — Codul muncii.

66. Cauzele sunt incluse în domeniul de aplicabilitate al Legii-cadru nr. 153/2017, astfel încât aparțin obiectului de reglementare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin raportare la teza privind „stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice”.

67. În ceea ce privește condiția de admisibilitate care vizează identificarea unei veritabile probleme de drept care ar putea forma obiectul sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile se observă că legiuitorul instituie o dublă condiționare, respectiv să existe o chestiune de drept veritabilă și reală, iar pe de altă parte să fie stabilită legătura necesară între dezlegarea chestiunii de drept identificate și soluționarea cauzei de fond.

68. Relativ la condiția caracterului veritabil și serios al problemei de drept, aceasta presupune existența unei norme susceptibile de interpretări diferite, sens în care se impune declanșarea mecanismului de unificare a practicii judiciare în scopul înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecătii.

69. În cauză, instanțele de trimitere au identificat ca probleme de drept:

„Dacă art. 38 alin. (61) din Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit căruia, «începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor prezentei legi sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25 din aceeași lege, dacă suma compensatorie se determină lunar pe perioada în care se îndeplinesc condițiile pentru acordarea acesteia», se aplică și în ceea ce privește familia ocupațională «Justiție».

În caz afirmativ, dacă se acordă o sumă compensatorie și în situația în care diferența dintre veniturile nete salariale rezultă din plafonarea drepturilor salariale obținute prin hotărâri judecătorești sau din limitarea sporurilor conform legii și indiferent de data calculării veniturilor salariale diferite.»

70. În mod evident, chestiunile sesizate au legătură cu soluționarea cauzelor, întrucât vizează însuși obiectul concret al pretențiilor deduse judecătii în cele două cauze de către angajații care solicită acordarea unor sume compensatorii cu caracter tranzitoriu în temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (61) din Legea-cadru nr. 153/2017.

71. Motivarea încheierilor pronunțate de către instanțele de trimitere este rezumată la evocarea minimală a condițiilor de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, considerându-se ca fiind obligatorie sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, fie pe calea mecanismului dezlegării chestiunii de drept, necircumscrișă condiției „dificultății chestiunii de drept”, doar încheierea Tribunalului Neamț expunând succint și punctul de vedere al instanței asupra problemei sesizate.

72. Admisibilitatea învestirii instanței supreme cu pronunțarea unei hotărâri prealabile în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 trebuie raportată la condiția existenței unei chestiuni reale, veritabile de drept, care să necesite recurgerea la mecanismul hotărârii prealabile, nefiind posibilă învestirea instanței supreme asupra oricărei chestiuni de drept subsumate cauzei acțiunii deduse judecătii instanței de trimitere, întrucât, într-o interpretare contrară, rolul instanțelor de trimitere s-ar rezuma la o simplă activitate de trimitere și apoi de preluare în hotărârile pronunțate a dezlegărilor date în mecanismul hotărârii prealabile.

73. Sintagma „chestiune de drept” nu poate fi sinonimă cauzei acțiunii, având un caracter autonom, iar condițiile ce trebuie verificate pentru constatarea existenței sale sunt cele conturate în jurisprudența dezvoltată în aplicarea dispozițiilor art. 519-520 din Codul de procedură civilă.

74. Expunerea de motive din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, care evocă nevoia clarificării — încă dintr-o fază incipientă (cea a judecării cauzelor în fond) —, dar și norma de trimitere din cuprinsul art. 4 al aceluiași act, potrivit căreia dispozițiile acesteia se completează cu prevederile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, îndreptățesc concluzia că interpretarea literală și izolată a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în sensul că nu s-ar impune condiția existenței unei reale chestiuni de drept asupra căreia urmează a se pronunța instanța supremă, nu este conformă literei și spiritului actului normativ.

75. Pentru identitate de rațiune cu argumentația dezvoltată în mod constant în jurisprudența instanței supreme referitoare la mecanismul prevăzut de dispozițiile art. 519-520 din Codul de procedură civilă în ceea ce privește caracterul veritabil al chestiunii de drept supuse interpretării, se consideră că și în cazul mecanismului instituit în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se impune ca problema de drept supusă dezlegării să fie din categoria celor care ridică serioase dificultăți de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare sau contradictorii sau a celor care prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor deduse judecătii.

76. În raport cu cele expuse anterior, se constată că sesizările formulate nu întrunesc condiția de admisibilitate subsumată cerinței ca aceasta să privească o „chestiune de drept” care să fie reală, a cărei dificultate să decurgă din complexitatea, neclaritatea sau dualitatea unui text de lege, nu arată circumstanțele sau dificultățile întâmpinate sau considerentele care ar putea fundamenta o interpretare divergentă a normelor legale menționate sau care ar oferi potențialul de dificultate impus de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prin raportare la dispozițiile art. 519-520 din Codul de procedură civilă.

77. În esență, cele două sesizări ale instanțelor de trimitere relevă situația personalului plătit din fonduri publice care solicită acordarea sumelor compensatorii cu caracter tranzitoriu cuvenite începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

78. Suplimentar, sesizarea Tribunalului Neamț se referă și la sfera de aplicabilitate a dispozițiilor art. 38 alin. (61) din Legea-cadru nr. 153/2017, care reglementează acordarea acestor sume compensatorii în sensul de a se stabili dacă aceste prevederi legale vizează și familia ocupațională „Justiție”.

79. Ipoteza legală a art. 38 alin. (61) din Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit căreia *„Începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor prezentei legi sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25. Suma compensatorie se determină lunar pe perioada în care se îndeplinesc condițiile pentru acordarea acesteia”*, întrunește condiția de a constitui o normă clară, nesusceptibilă de interpretări diferite, de natură să nu permită calificarea întrebărilor instanțelor de trimitere ca fiind unele privitoare la o „chestiune de drept” reală, aptă să declanșeze mecanismul de intervenție a instanței supreme în

asigurarea unei jurisprudențe uniforme, fiind descrise cu suficientă claritate atât ipoteza de aplicare a normei ce prevede dreptul disputat, cât și excepțiile de la aceasta.

80. În situația ambelor sesizări, nu se identifică o problemă de interpretare a normelor de drept, fiind suficientă aplicarea acestora în sensul clar și evident al dispozițiilor legale care transpune din simpla lor edictare.

81. Analiza noțiunii de venituri salariale nete acordate conform Legii-cadru nr. 153/2017 celor două categorii de personal plătit din fonduri publice vizate de sesizări, a cuantumului acestora în raport cu intervalele temporale prevăzute de dispozițiile art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 și a condițiilor de desfășurare a activității permite instanțelor de trimitere soluționarea justă a cauzelor.

82. În ceea ce privește aspectul regăsit în încheierea de sesizare pronunțată de Tribunalul Neamț referitor la includerea în sfera de aplicabilitate a prevederilor art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 a familiei operaționale „Justiție”, se apreciază, de asemenea, ca făcând referire la o normă clară, neechivocă în considerarea faptului că ansamblul dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017 vizează salarizarea întregului personal plătit din fonduri publice.

83. Împrejurarea că art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 a fost introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2018 în a cărei expunere de motive sunt indicate generic solicitări ale autorităților și instituțiilor publice, organizații sindicale și, cu titlu exemplificativ, anumite categorii de bugetari nu poate conduce la concluzia că dispozițiile acestui text din actul normativ primar se aplică doar unei categorii a personalului plătit din fonduri publice.

84. În ceea ce privește dezvoltarea unei jurisprudențe unitare, analiza chestiunii de drept se va face prin raportare la

jurisprudența atașată primului dosar, ținând cont de similitudinea de obiect a cauzelor conexe.

85. Hotărârile judecătorești comunicate de către tribunale și curțile de apel au tranșat în mod unanim chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită, în sensul că prevederile art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 fac referire expresă la termenul de venituri salariale nete, care trebuie să fie mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018 pentru ca un salariat să beneficieze de plata sumelor compensatorii, și nicidecum la termenul de salarii nete sau venituri salariale nete și, numai dacă la nivelul lunii februarie 2018 reclamantii aveau un venit salarial net ce a scăzut începând cu luna mai 2018, se acordă o sumă compensatorie care să acopere pierderea survenită.

86. În consecință, nu se identifică existența unor divergențe de practică judiciară care să conducă la concluzia că se impune examinarea sesizărilor de către instanța supremă pe calea mecanismului prevăzut de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 raportate la art. 519-520 din Codul de procedură civilă.

87. În considerarea argumentelor expuse, constatând că nu este îndeplinită cerința de admisibilitate vizând existența unor veritabile probleme de drept, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzelor în curs de judecată, având un grad de dificultate care să justifice pronunțarea unei hotărâri prealabile în condițiile art. 519-520 din Codul de procedură civilă și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție să dea o rezolvare de principiu chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă, se impune respingerea ca inadmisibile a sesizărilor.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 37.994/3/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„dacă, începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții, și dacă suma compensatorie se raportează la venitul salarial net sau la venitul net”.

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, în Dosarul nr. 3.328/110/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„dacă art. 38 alin. (6¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică și în ceea ce privește familia ocupațională «Justiție» și, în caz afirmativ, dacă se acordă o sumă compensatorie și în situația în care diferența dintre veniturile nete salariale rezultă din plafonarea drepturilor salariale obținute prin hotărâri judecătorești sau din limitarea sporurilor conform legii și indiferent de data calculării veniturilor salariale diferite”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 25 noiembrie 2024.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

R E P U B L I C Ă R I

L E G E A Nr. 3/2021

privind prevenirea, diagnosticarea și tratamentul infecțiilor asociate asistenței medicale din unitățile sanitare și din instituțiile medico-sociale și de îngrijiri paliative din România*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege reglementează cadrul general pentru prevenirea, diagnosticarea și tratamentul infecțiilor asociate asistenței medicale, denumite în continuare *IAAM*, cu scopul de a crește nivelul de siguranță a pacienților internați în unitățile sanitare publice sau private, precum și a persoanelor asistate din instituțiile medico-sociale și de îngrijiri paliative, de stat sau private.

Art. 2. — (1) Prevenirea infecțiilor asociate asistenței medicale constituie un obiectiv major național, întrucât aceste infecții reprezintă principala amenințare la adresa siguranței pacienților îngrijiți în unități sanitare și instituții medico-sociale și de îngrijiri paliative.

(2) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin hotărâre a Guvernului, se înființează Comitetul Național pentru Prevenirea și Limitarea Infecțiilor Asociate Asistenței Medicale, denumit în continuare *CNPLIAAM*, din a cărui componență fac parte reprezentanți ai instituțiilor și autorităților prevăzute la alin. (3).

(3) Ministerul Sănătății coordonează activitatea *CNPLIAAM* și, în colaborare cu ministerele și instituțiile cu rețele sanitare proprii, cu autoritățile administrației publice locale și cu Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, în ceea ce privește instituțiile de asistență medico-socială și de îngrijiri paliative, de stat sau private, este responsabil de planificarea, inițierea, coordonarea, monitorizarea și evaluarea tuturor măsurilor necesare pentru prevenirea și controlul *IAAM*.

Art. 3. — (1) Îndeplinirea tuturor măsurilor legale pentru prevenirea și controlul *IAAM* constituie o obligație a autorităților administrației publice centrale și locale, a rețelelor de unități sanitare private, a întregului personal medical și auxiliar al acestor unități, precum și a pacienților și a persoanelor care accesează unitățile sanitare/instituții medico-sociale și de îngrijiri paliative.

(2) Neîndeplinirea măsurilor prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei pentru persoane juridice și de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoane fizice.

Art. 4. — În vederea îndeplinirii tuturor măsurilor legale pentru prevenirea și controlul *IAAM*, saloanele de izolare prevăzute la art. 7 lit. h) se vor organiza pe baza criteriilor pat operațional funcțional și, respectiv, pat fizic în așteptare. Prin *pat fizic în așteptare* se înțelege un pat care nu rămâne în salon pe perioada izolării pacientului cu *IAAM* și care este localizat în compartimentul de decontaminare, de unde este folosit și transformat în pat fizic funcțional, la nevoie.

Art. 5. — (1) Fiecare pacient care primește îngrijiri într-o unitate sanitară din România are dreptul, garantat de stat, de a fi protejat față de dobândirea unei *IAAM*.

(2) Fiecare unitate sanitară și fiecare instituție medico-socială și de îngrijiri paliative vor fi asistate de către direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București și de către Institutul Național de Sănătate Publică, denumit în continuare *INSP*, în îndeplinirea obligațiilor de prevenire și control al *IAAM*.

Art. 6. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *unitate sanitară* — orice instituție în care se acordă asistență medicală în regim de spitalizare continuă, de zi sau ambulatoriu;

b) *instituții medico-sociale și de îngrijiri paliative* — centrele rezidențiale de îngrijire și asistență medico-socială pentru persoane vârstnice, bolnavi cronici în fază terminală, centrele rezidențiale de îngrijire și asistență pentru persoane vârstnice, pentru minori și pentru persoane cu dizabilități;

c) *siguranța pacientului* — rezultatul aplicării corecte a unui set de măsuri care asigură calitatea actului medical, în speță, prevenirea adăugării unei condiții patologice suplimentare față de cea existentă la internare;

d) *IAAM* — infecții ce apar la pacienții care primesc îngrijiri în unități sanitare, în cadrul asistenței medicale spitalicești și/sau ambulatorii, instituții medico-sociale și de îngrijiri paliative sau care au primit recent asemenea îngrijiri și care nu erau manifeste sau în incubajie la momentul internării;

e) *definiții de caz* — criteriile clinice, epidemiologice și de laborator care sunt utilizate în clasificarea unui caz de *IAAM*, prevăzute în deciziile Uniunii Europene;

f) *focarul de IAAM* — acea situație în care au fost identificate cel puțin 3 cazuri de *IAAM* cu aceeași etiologie, între care există legătură epidemiologică;

g) *microorganisme multirezistente*, denumite în continuare *MDR* — microorganisme care prezintă rezistență la cel puțin trei clase de antibiotice, care, de regulă, sunt active împotriva speciei. În cazul stafilococilor, rezistența la meticilină este considerată criteriu de *MDR*;

h) *germeni cu risc epidemiologic major* — microorganisme *MDR* cu potențial de a produce *IAAM* severe, inclusiv stafilococul auriu meticilino-rezistent, denumit în continuare *MRSA*, precum și *Clostridioides difficile*;

i) *documentele strategice* — Strategia națională de prevenire și limitare a efectelor *IAAM* în România, Planul național de prevenire a *IAAM* în România, precum și ghidurile și recomandările de practică medicală pentru prevenirea, diagnosticarea și îngrijirea *IAAM*;

j) *specialități tehnice* — specialități medicale care au drept domeniu de activitate problemele legate de microorganisme: epidemiologie, boli infecțioase, microbiologie medicală, sănătate publică și management;

k) *serviciul/compartimentul de prevenire a infecțiilor asociate asistenței medicale*, denumit în continuare *SPIAAM/CPIAAM* — structură în cadrul spitalelor, care elaborează și coordonează

*) Republicată în temeiul art. IV din Legea nr. 184/2024 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2021 privind prevenirea, diagnosticarea și tratamentul infecțiilor asociate asistenței medicale din unitățile medicale și din centrele rezidențiale pentru persoanele adulte aflate în dificultate din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 13 iunie 2024, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 3/2021 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 8 ianuarie 2021.

implementarea programului anual de prevenire și control al IAAM;

l) *laboratoare de microbiologie* — laboratoare în care se realizează diagnosticul etiologic al infecțiilor și identificarea colonizărilor cu MDR;

m) *izolare* — separarea pacienților infectați/colonizați cu microorganisme MDR sau cu *Clostridioides difficile* în scopul limitării riscului de apariție de infecții cu aceeași etiologie la alți pacienți internați.

CAPITOLUL II

Prevenirea IAAM

Art. 7. — Principalele măsuri la nivel național vor include următoarele:

a) elaborarea de ghiduri de prevenire, diagnostic și tratament pentru principalele sindroame IAAM;

b) stabilirea necesarului de personal medical în vederea prevenirii, diagnosticării și îngrijirii eficiente a IAAM, incluzând normarea minimă obligatorie a unităților sanitare cu personal medical specializat în epidemiologie, sănătate publică și management, igienă și boli infecțioase care să asigure activitățile de implementare a programelor de prevenire IAAM și de utilizare judicioasă a antibioticelor;

c) definirea standardului minim acceptabil pentru capacitatea laboratorului de microbiologie de a efectua diagnostic etiologic al IAAM și identificarea colonizărilor cu microorganisme cu risc major epidemiologic;

d) limitarea la minimul necesar a transferurilor pacienților cu IAAM sau colonizați cu germeni cu risc epidemiologic major, conform principiului îngrijirii lor acolo unde au fost diagnosticați sau identificați;

e) reglementarea modului de trimitere a pacienților la investigații, la consult interdisciplinar și a transferului pacienților, incluzându-se obligativitatea comunicării infecțiilor și/sau a colonizării acestora;

f) utilizarea autorizării și a acreditării unităților sanitare ca o modalitate importantă de atingere a obiectivelor de prevenire și limitare a impactului IAAM, recurgând la cerințe și indicatori stabiliți de CNPLIAAM pe baza propunerilor unui grup tehnic special desemnat;

g) asigurarea de către spitalele nou-construite a unui minim de 50% paturi în camere de 1-2 paturi, cu chiuveță, duș și grup sanitar propriu;

h) organizarea în unitățile sanitare cu paturi a unor saloane funcționale pentru izolarea/gruparea și tratarea pacienților cu IAAM determinate de microorganisme MDR și cu infecții cu *Clostridioides difficile*, numărul de saloane depinzând de incidența acestor infecții la un moment dat;

i) definirea și dezvoltarea laboratoarelor de referință și a celor cu capacitate de investigații și analize microbiologice specializate;

j) nerespectarea măsurilor prevăzute la lit. h) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoana fizică responsabilă/șef de secție/managerul de spital.

Art. 8. — (1) Măsurile la nivel de unitate sanitară vor include:

a) elaborarea și actualizarea anuală a planurilor de prevenire a IAAM, respectiv de utilizare judicioasă a antibioticelor de comitete special dedicate acestor domenii;

b) asigurarea încadrării personalului specializat necesar derulării eficiente a activităților de implementare a planurilor prevăzute la lit. a) și a altor măsuri necesare în scopul prevenirii, diagnosticării și îngrijirii eficiente a IAAM și limitării rezistenței microorganismelor la antibiotice, conform prevederilor existente, în termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi;

c) colaborarea fiecărei instituții medico-sociale și de îngrijiri paliative cu personal medical specializat în epidemiologie, igienă, sănătate publică și management și boli infecțioase;

d) asigurarea continuă a materialelor și echipamentelor necesare pentru a se putea respecta precauțiile standard și specifice de către personalul medical, pacienți și aparținătorii acestora;

e) asigurarea condițiilor pentru derularea permanentă a activității laboratorului de microbiologie al spitalului atât pentru diagnosticarea infecțiilor, cât și pentru identificarea colonizărilor cu microorganisme MDR;

f) asigurarea condițiilor pentru izolarea/gruparea pacienților cu infecții/colonizări cu același microorganism cu risc epidemiologic major în zona de izolare a unității sanitare sau a instituției medico-sociale și de îngrijiri paliative;

g) asigurarea informării adecvate a pacienților și aparținătorilor acestora privind măsurile de prevenire IAAM de urmat, precum și privind responsabilitatea acestora în prevenirea IAAM;

h) asigurarea condițiilor necesare pentru limitarea riscurilor privind infecțiile prin expunere profesională la sânge potențial infectat și a altor expuneri profesionale;

i) asigurarea accesului la programe de vaccinare și organizarea triajului epidemiologic al personalului;

j) testarea de la internare și pe parcursul spitalizării a colonizării cu microorganisme MDR pentru categoriile de pacienți și microorganismele indicate prin ordin al ministrului sănătății.

(2) Măsurile la nivelul instituției medico-sociale și de îngrijiri paliative vor include:

a) asigurarea colaborării fiecărei instituții medico-sociale și de îngrijiri paliative cu personal medical specializat în epidemiologie, igienă, sănătate publică și management și boli infecțioase;

b) asigurarea condițiilor pentru izolarea/gruparea pacienților cu infecții/colonizări cu același microorganism cu risc epidemiologic major în zona de izolare a instituției medico-sociale și de îngrijiri paliative.

Art. 9. — (1) Nerespectarea măsurilor prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. a) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoana fizică cu atribuții prevăzute în fișa postului.

(2) Nerespectarea măsurilor prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. d) se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei pentru persoane juridice.

(3) Nerespectarea măsurilor prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. f) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoana fizică cu atribuții prevăzute în fișa postului.

(4) Nerespectarea măsurilor prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. j) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoana fizică responsabilă.

(5) Nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (2) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoana fizică responsabilă.

CAPITOLUL III

Diagnosticarea și tratamentul IAAM

Art. 10. — Personalul medical din unitățile sanitare și din instituțiile medico-sociale și de îngrijiri paliative este responsabil de depistarea unor manifestări evocatoare de IAAM.

Art. 11. — Nerespectarea prevederilor art. 10 se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoana fizică responsabilă.

Art. 12. — Apariția oricărei infecții la un pacient spitalizat va fi în mod obligatoriu comunicată de asistenta-șefă și de medicul

curant către SPIAAM pentru a putea evalua în colaborare caracterul asociat asistenței medicale al infecției și a decide măsurile necesare pentru a preveni apariția unor cazuri ulterioare de IAAM generate prin același mecanism sau cu același agent etiologic.

Art. 13. — Nerespectarea prevederilor art. 12 se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoana fizică responsabilă.

Art. 14. — Laboratorul de microbiologie va comunica atât medicilor prescriptori, cât și SPIAAM/CPIAAM orice identificare de germeni MDR din lista stabilită la nivel de spital, listă care nu poate fi mai restrânsă față de cea indicată prin ghidurile de prevenire a IAAM.

Art. 15. — Nerespectarea prevederilor art. 14 se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei pentru persoana fizică responsabilă.

Art. 16. — (1) Unitățile sanitare au obligația de a asigura condițiile pentru prevenirea și diagnosticarea infecțiilor și tratamentul adecvat al acestora, conform competențelor.

(2) Instituțiile medico-sociale și de îngrijiri paliative au obligația de a asigura tratamentul și procedurile de îngrijiri medicale conform indicațiilor medicului curant al rezidentului, precum și ghidurilor specifice avizate de către Ministerul Sănătății.

Art. 17. — Nerespectarea prevederilor art. 16 se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 15.000 lei pentru persoana juridică.

Art. 18. — Pacientul va fi transferat în alte unități sanitare doar dacă intervențiile medicale necesare sunt imposibil de efectuat în unitatea unde este internat și, în mod obligatoriu, cu comunicarea diagnosticului de infecție și a microorganismelor identificate ca agenți etiologici ai unor infecții sau drept colonizatori MDR.

Art. 19. — Nerespectarea prevederilor art. 18 se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoana fizică.

Art. 20. — Pacientul cu IAAM va beneficia din partea unității unde este internat de îngrijiri medicale corespunzătoare, îi vor fi explicate semnificația, tratamentul și evoluția IAAM, precum și regulile de respectat pe parcursul spitalizării și la externare, iar ori de câte ori va fi necesar îi va fi asigurată asistență psihologică.

Art. 21. — Pentru sprijinirea activității de îngrijire a infecțiilor și utilizare judicioasă a antibioticelor, în fiecare unitate sanitară vor fi elaborate și aplicate protocoale locale de diagnostic, profilaxie și tratament pentru principalele sindroame infecțioase, bazate pe recomandările din ghidurile naționale de profil și pe particularitățile de rezistență microbiană și consum de antibiotice din respectiva unitate sanitară.

Art. 22. — Nerespectarea prevederilor art. 20 și 21 se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 15.000 lei pentru persoana juridică.

CAPITOLUL IV Supravegherea IAAM

Art. 23. — Activitatea de monitorizare a IAAM în cadrul unităților sanitare este obligatorie și se derulează conform prevederilor prezentei legi și ale Ordinului ministrului sănătății nr. 1.101/2016 privind aprobarea Normelor de supraveghere, prevenire și limitare a infecțiilor asociate asistenței medicale în unitățile sanitare.

Art. 24. — Nerespectarea prevederilor art. 23 se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoana juridică.

Art. 25. — (1) Medicii care asigură îngrijirea pacienților în unități sanitare au obligația de a derula demersuri diagnostice pentru a confirma sau infirma caracterul asociat asistenței medicale al unei infecții și de a întocmi fișa de raportare a IAAM, pe care o înaintează către SPIAAM/CPIAAM, potrivit normelor metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) Medicii care asigură asistență medicală pentru instituțiile medico-sociale au obligația de a comunica direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București cazurile de IAAM diagnosticate în respectivul centru.

Art. 26. — Nerespectarea prevederilor art. 25 se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei pentru persoana fizică.

Art. 27. — (1) Unitățile sanitare și instituțiile medico-sociale și de îngrijiri paliative sunt responsabile de prevenirea IAAM și asigură diagnosticul, tratamentul, înregistrarea și raportarea cazurilor de IAAM.

(2) Unitatea sanitară va lua măsurile necesare pentru îndeplinirea următoarelor obligații:

a) creșterea calității consemnării datelor clinice, inclusiv a deciziilor luate privind tratamentul cu antibiotice;

b) creșterea calității datelor furnizate de către laboratorul de microbiologie;

c) SPIAAM/CPIAAM asigură sprijin pentru confirmarea sau infirmarea suspiciunii de IAAM, raportează către direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București cazurile confirmate de IAAM și comunică, după caz, cu alte unități sanitare care au fost implicate în îngrijirea pacientului cu IAAM;

d) monitorizarea raportărilor IAAM și a colonizărilor MDR de către secțiile și compartimentele clinice către SPIAAM;

e) declararea focarului de IAAM în cazul identificării unui număr de cazuri de IAAM cu aceeași etiologie și/sau sursă, în conformitate cu normele existente;

f) monitorizarea consumului de antibiotice cu ajutorul registrului de utilizare a antibioticelor;

g) monitorizarea rezistenței la antibiotice și implementarea unui sistem de alertare imediată din partea laboratorului de microbiologie către secțiile clinice și către SPIAAM/CPIAAM, în cazul identificării unui microorganism MDR în unitatea sanitară;

h) evaluarea tendințelor evolutive ale incidenței pentru principalele tipuri de IAAM și măsurarea efectului măsurilor aplicate pentru prevenirea acestora;

i) efectuarea anuală a unui studiu de prevalență de moment pentru IAAM și utilizarea de antibiotice, conform metodologiei INSP în vigoare;

j) respectarea prevederilor legale cu privire la păstrarea confidențialității datelor personale ale persoanelor diagnosticate cu IAAM.

(3) Neraportarea cazurilor de IAAM se sancționează potrivit normelor metodologice de aplicare a prezentei legi.

(4) Instituția medico-socială și de îngrijiri paliative:

a) supraveghează rezidenții cu infecții/colonizări cu microorganisme și monitorizează statusul infecțios/colonizarea;

b) aplică ghidurile de îngrijiri avizate de Ministerul Sănătății;

c) asigură tratamentul prescris de medicul curant;

d) izolează rezidenții cu risc epidemiologic;

e) consemnează statusul infecțios/colonizarea la transferul rezidentului către o unitate sanitară;

f) raportează direcțiilor de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București cazurile de IAAM/colonizări identificate în instituția medico-socială și de îngrijiri paliative, precum și unitățile sanitare unde au fost transferate persoanele în cauză;

g) monitorizează consumul de antibiotice cu ajutorul registrului de utilizare a antibioticelor.

Art. 28. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 27 alin. (1) și (2) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoana juridică.

(2) Nerespectarea prevederilor art. 27 alin. (3) și (4) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoana juridică și amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoana fizică.

Art. 29. — Direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București are următoarele atribuții:

a) sprijină activitățile de prevenire a IAAM și de investigare și control al focarelor de IAAM comunicate de unitățile sanitare și instituțiile medico-sociale și de îngrijiri paliative din județ;

b) comunică în 24 de ore focarele de IAAM și măsurile luate către Institutul Național de Sănătate Publică;

c) raportează periodic cazurile de IAAM către Institutul Național de Sănătate Publică, conform metodologiilor existente;

d) inițiază și/sau facilitează investigații microbiologice care nu pot fi realizate în județul respectiv, cum ar fi cele de epidemiologie moleculară.

Art. 30. — Institutul Național de Sănătate Publică are următoarele atribuții în privința supravegherii IAAM:

a) colectează datele de la unitățile sanitare în cadrul sistemului național de supraveghere a IAAM, urmând a se implementa un registru național al IAAM într-un termen de maximum 3 ani de la adoptarea prezentei legi;

b) asigură analiza datelor colectate și prezentarea către decidenți a situației la nivel național și regional;

c) implementează, derulează, adaptează sisteme naționale specifice de supraveghere, cum sunt cele privind infecțiile cu *Clostridioides difficile* sau enterobacterii rezistente la carbapeneme, în vederea colectării de informații utile pentru definirea de acțiuni preventive și politici de sănătate publică;

d) implementează studii de analiză a apariției/circulației de germeni cu mecanisme de rezistență nou-apărute în România;

e) propune Ministerului Sănătății măsuri pentru prevenirea IAAM și limitarea rezistenței microbiene la antibiotice;

f) asigură comunicarea cu organismele europene privind raportarea IAAM la nivel european;

g) acordă consultanță, la cerere, unităților sanitare în investigarea focarelor de IAAM, în conformitate cu normele metodologice de aplicare a prezentei legi;

h) coordonează participarea la rețele europene de supraveghere privind IAAM, consumul de antibiotice și rezistența bacteriană la antibiotice;

i) pune la dispoziție datele solicitate de către grupurile de experți ale CNPLIAAM și pentru comisiile de specialitate ale Ministerului Sănătății;

j) asigură participarea prin reprezentanți desemnați în cadrul CNPLIAAM;

k) monitorizează aplicarea strategiei și a planurilor de acțiune și pune la dispoziția CNPLIAAM informațiile obținute.

CAPITOLUL V

Atribuțiile instituțiilor publice cu privire la IAAM

Art. 31. — (1) Principalele atribuții ale Ministerului Sănătății cu privire la IAAM sunt:

a) propune Strategia națională de prevenire și limitare a IAAM, elaborată de către CNPLIAAM, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului;

b) aprobă și implementează Planul național de prevenire și limitare a IAAM, propus de CNPLIAAM;

c) aprobă și monitorizează aplicarea criteriilor pentru autorizarea unităților sanitare și instituțiilor medico-sociale și de îngrijiri paliative din punctul de vedere al prevenirii IAAM;

d) coordonează, implementează și monitorizează proiectele finanțate național sau internațional pentru prevenirea și limitarea IAAM;

e) avizează ghidurile și protocoalele de practică medicală pentru prevenirea și îngrijirea IAAM și pentru utilizarea judicioasă a antibioticelor, elaborate de grupurile de experți alcătuite din persoanele propuse de comisiile consultative de specialitate ale Ministerului Sănătății pentru specialitățile tehnice și pentru alte specialități, dacă este cazul;

f) prin intermediul structurilor competente, colaborează cu Centrul European de Control al Bolilor (ECDC) și cu Organizația Mondială a Sănătății pentru asigurarea transpunerii în România a recomandărilor europene și globale cu privire la prevenirea, diagnosticul și tratamentul IAAM;

g) inițiază demersul pentru înființarea CNPLIAAM;

h) aprobă, prin ordin al ministrului sănătății, organizarea, funcționarea și normativul de personal al SPIAAM/CPIAAM.

(2) Direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București pun în aplicare politica și documentele strategice pentru prevenirea și managementul IAAM, comunică cu unitățile sanitare și instituțiile medico-sociale și de îngrijiri paliative din aria de competență pentru identificarea de focare epidemice care afectează mai multe unități sanitare/instituții medico-sociale și de îngrijiri paliative, elaborează și implementează acțiuni pentru controlul acestor focare și colaborează cu Institutul Național de Sănătate Publică pentru controlul circulației regionale/naționale de MDR.

Art. 32. — Principalele atribuții ale CNPLIAAM sunt următoarele:

a) elaborarea Strategiei naționale și a planurilor naționale pentru prevenirea și limitarea riscurilor legate de IAAM;

b) elaborarea criteriilor pentru autorizarea și acreditarea unităților sanitare și instituțiilor medico-sociale și de îngrijiri paliative din punctul de vedere al prevenirii IAAM;

c) definirea standardelor minime acceptabile pentru capacitatea laboratorului de microbiologie de a efectua diagnostic etiologic al IAAM și identificarea colonizărilor cu microorganisme cu risc epidemiologic major;

d) stabilirea indicatorilor de performanță a activității unităților sanitare/managerilor și șefilor de secție privind prevenirea și controlul IAAM;

e) coordonează și este responsabil de elaborarea, actualizarea și diseminarea ghidurilor naționale de diagnostic, prevenire și tratament al principalelor IAAM către fiecare unitate sanitară, drept suport pentru elaborarea propriilor protocoale de diagnostic, profilaxie și tratament;

f) poate propune instituirea unor noi sisteme naționale de supraveghere clinică și/sau de laborator pentru infecții/colonizări cu microorganisme de importanță epidemiologică.

Art. 33. — Autoritatea Națională de Management al Calității în Sănătate are obligația de a evalua activitatea de prevenire a IAAM în unitățile sanitare pe baza criteriilor și standardelor elaborate în colaborare cu CNPLIAAM.

CAPITOLUL VI

Formarea personalului medical

Art. 34. — Pregătirea personalului medical în domeniul prevenirii, diagnosticării și tratamentului IAAM este necesară și obligatorie atât în cursul formării inițiale, cât și pe întregul parcurs al carierei profesionale.

Art. 35. — La nivel național, Ministerul Sănătății colaborează cu reprezentanții instituțiilor de învățământ superior medical în vederea elaborării și implementării următoarelor curricule de pregătire:

a) curriculumul pregătirii studenților în medicină, a rezidenților și a asistenților medicali în privința prevenirii și controlului IAAM, a evaluării diagnostice a unui pacient cu un posibil sindrom infecțios, a prescrierii și administrării judicioase a antibioticelor;

b) curriculumul pentru un modul de prevenire a IAAM și utilizare judicioasă a antibioticelor care va fi inclus în pregătirea medicilor rezidenți din toate specialitățile clinice;

c) curriculumul pentru un modul specific privind igiena spitalicească care va fi inclus în pregătirea medicilor rezidenți în specialitatea igienă;

d) curriculumul unui modul de utilizare judicioasă a antibioticelor care va fi inclus în pregătirea medicilor rezidenți în specialitatea boli infecțioase;

e) curriculumul cursurilor de educație medicală continuă pentru medici și asistenți medicali destinate consolidării educației privind prevenirea și controlul IAAM și prescrierea judicioasă a antibioticelor;

f) programe specializate de formare și/sau de educare în controlul infecțiilor pentru personalul din SPIAAM.

Art. 36. — La nivelul unităților sanitare se vor asigura condițiile și se vor urmări realizarea la timp, precum și finanțarea:

a) programelor de formare periodică a întregului personal din domeniul asistenței medicale privind principiile de bază în materie de igienă și de prevenire și control al infecțiilor;

b) programelor speciale de perfecționare a personalului care are sarcini speciale legate de prevenirea și controlul infecțiilor asociate asistenței medicale.

CAPITOLUL VII

Informarea publică cu privire la riscurile legate de IAAM

Art. 37. — (1) CNPLIAAM elaborează anual un plan național de informare publică cu privire la ceea ce reprezintă IAAM, modalitățile de apariție a IAAM și măsurile de prevenire a IAAM, inclusiv responsabilitățile pacienților și aparținătorilor acestora.

(2) Ministerul Sănătății asigură resursele necesare pentru implementarea planului de informare prevăzut la alin. (1) și educarea în mod continuu a populației.

Art. 38. — Pacientul diagnosticat cu IAAM are următoarele obligații:

a) să respecte recomandările privind măsurile de prevenire a transmiterii de germeni către alți pacienți din unitatea sanitară/instituția medico-socială și de îngrijiri paliative;

b) să respecte cu strictețe indicațiile terapeutice medicale pe perioada tratamentului.

CAPITOLUL VIII

Finanțarea măsurilor de prevenire și control al IAAM

Art. 39. — Măsurile de prevenire și de îngrijire a pacienților cu IAAM se finanțează de la bugetul de stat, din bugetul Fondului Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate și din orice alte surse, potrivit legii.

Art. 40. — (1) Toate unitățile sanitare publice și private, precum și instituțiile medico-sociale și de îngrijiri paliative, de stat și private, vor alocă minimum 1% din bugetul de venituri și cheltuieli contractat/alocat instituției, indiferent de sursa de finanțare, în vederea depistării și prevenirii IAAM.

(2) Investigarea epidemiologică a focarelor de IAAM se face conform Programului național de prevenire și limitare a IAAM elaborat de Ministerul Sănătății și este finanțată de Ministerul Sănătății, precum și de ministerele cu rețea sanitară proprie.

CAPITOLUL IX

Răspunderea privind prevenirea IAAM

Art. 41. — (1) Pentru prevenirea IAAM, răspunderea revine conducerii unităților sanitare sau a instituțiilor medico-sociale și de îngrijiri paliative, conducerii secțiilor clinice și SPIAAM/CPIAAM, conform Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pacienții și aparținătorii acestora vor respecta regulile de prevenire a IAAM în măsura în care au fost informați cu privire la aceste reguli de către unitatea sanitară.

(3) Pentru diagnosticul și tratamentul IAAM, răspunderea aparține unității sanitare și medicilor implicați în îngrijirea pacienților care dezvoltă IAAM.

(4) Pentru raportarea IAAM către autoritățile publice, răspunderea revine conducerii unității sanitare sau a instituției medico-sociale și de îngrijiri paliative.

CAPITOLUL X

Cercetarea și cooperarea în domeniul IAAM

Art. 42. — (1) CNPLIAAM va avea între atribuții stimularea cercetării medicale în domeniul IAAM, cu scopul de a identifica modalități de optimizare a activităților de prevenire, diagnosticare și tratament al IAAM.

(2) Atingerea acestui obiectiv se va face prin colaborarea Ministerului Sănătății cu Ministerul Educației și Cercetării.

CAPITOLUL XI

Dispoziții finale

Art. 43. — (1) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi se aprobă prin hotărâre a Guvernului modalitățile de finanțare a unităților medicale și a pregătirii personalului care își desfășoară activitatea direct în prevenirea IAAM sau în programele de utilizare judicioasă a antibioticelor, la propunerea Ministerului Sănătății.

(2) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Sănătății împreună cu Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale elaborează normele metodologice de aplicare a acesteia, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Pentru asigurarea fondurilor necesare aplicării prezentei legi se autorizează Ministerul Finanțelor ca, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale și a Ministerului Sănătății, să introducă modificările ce decurg din aplicarea prevederilor prezentei legi în structura bugetului de stat, a bugetului Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, precum și a bugetului Ministerului Sănătății.

(4) Modul de organizare a activității de supraveghere, prevenire și control al IAAM, normativul de personal și responsabilitățile unităților menționate în prezenta lege se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Sănătății și a Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

